

РЕШЕНИЕ

№ 8250

гр. София, 11.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1229** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. А. А., като пълномощник на **СТОЛИЧНАТА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР)**, представлявана от директора, срещу РЕШЕНИЕ №5978/22.12.2023г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 10^{-ти} с-в по н.а.х. дело №8114/2023г.**

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Поддържа, че процесният Електронен фиш (ЕФ) напълно съответства на образеца, утвърден от министъра на вътрешните работи. Твърди, че законосъобразно е било образувано административно-наказателно производство въз основа на ЕФ, като издаването му е било съобразено с разпоредбите на чл.39, ал.4 ЗАНН, съответно на чл.189, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Смята, че с поведението си административнонаказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ), изразяващо се в неизпълнение на задължението за сключване на валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Сочи, че в депозираната жалба не се отрича извършването на нарушението, а само се споделят съображения за неспазена процедура по издаване на

ЕФ. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърден ЕФ Серия Г №0041917, издаден от СДВР. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Ответникът – „ФАЙН АРТ ФЕКЧЪРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. П. Бозов поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор С. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш Серия Г №0041917, на основание чл.638, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 и чл.461, ал.1 КЗ, на ответника по касация „ФАЙН АРТ ФЕКЧЪРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева, за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ.

С обжалвания съдебен акт е ОТМЕНЕН Електронен фиш Серия Г №0041917.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти: На 08.04.2022г., в 16:12 часа, в [населено място], с посока на движение от Околовръстен път към [улица], моторно превозно средство (МПС) „Хюндай С. Фе См“, регистрирано в РБългария и не е спряно от движение, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС], собственост на „Файн Арт Фекчъри“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със законен представител Д. М., е извършил нарушение на КЗ. Нарушението е било заснето с автоматизирано техническо средство/система с № MD1196, представляваща одобрен тип пътна-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност. Решаващият състав е приел, че процесният ЕФ е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като в обстоятелствената му част не е описано нарушението. В ЕФ не е посочено с думи дали собственикът на автомобила е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, а това е съществен елемент от обективната страна на нарушението. Според съда административното обвинение е останало неясно, неконкретизирано и реално е препятствано правото на защита на административнонаказаното лице. Обоснован е извод, че изобщо липсват факти, които да покриват състав на нарушение по КЗ, предвид което ЕФ се явява незаконосъобразен.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 10^{-ти} състав.

В разпоредбата на чл.461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т.10.1, раздел II, буква „А“ от приложение №1, а именно – застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство. Разпоредбата на чл.483,

ал.1, т.1 КЗ вменява задължение за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лице, което притежава моторно превозно средство - регистрирано на територията на РБългария и не е било спряно от движение. При неизпълнение на това задължение административно-наказателната разпоредба на чл.638, ал.1, т.1 и т.2 КЗ предвижда административно наказание „глоба“ в размер от 250 (двеста и петдесет) лева, когато собственикът е физическо лице и „имуществена санкция“ от 2000 (две хиляди) лева за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал.4 на чл.638 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на МПС за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика се налага глобата или имуществената санкция по ал.1.

Съгласно разпоредбата на чл.647, ал.3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на МПС за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за съдържанието на електронния фиш. Съгласно чл.189, ал.4, изр. 2^{po} ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, формално не съответства на императивните изисквания по чл.189, ал.4 ЗДвП относно неговото съдържание. Деянието е посочено като „нарушение на Кодекса за застраховането, заснето с автоматизирано техническо средство/система“, като е указан номерът на техническото средство. В електронния фиш е дадена цифровата квалификация на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 КЗ без обаче да е дадено словесно описание. Както правилно е приел първостепенния съд в обстоятелствената част на акта съществува пълна липса на очертани фактически параметри, при които се твърди да е осъществено нарушението, с което съществено са нарушени процесуалните правила. Липсата на конкретно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, представлява съществен порок на ЕФ и е предпоставка за отмяната му.

Формулировката, обективирана в процесния електронен фиш: „установено нарушение на Кодекса на застраховането“, не може да бъде възприета като описание на деянието, което според административно-наказващия орган съставлява административно нарушение. В този контекст едно изложение в смисъл: „не е изпълнило задължението да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите“ би било достатъчно, за да се приеме, че изискването на закона е надлежно изпълнено. За да предизвика целените с издаването му правни последици електронният фиш, като писмено обективирано волеизявление, следва да съдържа изначално определен в закона минимален обем информация, от която да става ясно и да може да се разбере какво нарушение е извършило дружеството „Файн Арт Фекчъри“ ЕООД. Липсата на

словесно описание на нарушението ограничава правото на защита на санкционираното лице, тъй като същото е лишено от възможността да разбере какво нарушение се твърди, че е извършило. Посочването единствено на цифровата квалификация на нарушението не изпълнява посоченото нормативно изискване към формата и съдържанието на акта.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК, на ответника по касация се дължат разноски за адвокатско възнаграждение за касационното производство, в размер на 400 (четирисотин) лева, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №5978/22.12.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 10^{-ти} с-в по н.а.х. дело №8114/2023г.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи, представлявана от директора с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „Файн Арт Фекчъри“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 400 (четирисотин) лева – разноски по к.а.х. дело №1229/2024г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.